

TÜRKİYE'DE SOLUN TARİHİNDEN

fırkasının himayesi altına almak. Lâkin Halk fırkası sermayenin müdafii, Kommunist fırkası ise sâyin müdafiidir.

Onun için işçi sınıfı da sermayeden ayrı, müstakil hareket etmek mecburiyetindedir. İşçi sınıfı sermaye

sahiplerinin siyasetini müstakil yürüten Halk fırkası gibi, sâyin müdafii olan Komünist fırkasının müstakil rehberliği altında yürümek zaruretindedir.

İşçi sınıfına şimdiye kadar yapılan dalaveralar, çevrilen entrikalar, kurulan kombinezonlar artık miktarı

kâfi ders verdi. Halk fırkasının himayesine girmek, sermayenin bıçağı altında can vermek demektir. Benliğini bilen hiçbir amele Halk fırkasının himayesini kabul etmez.

Yaşar

"Ölümsüz" Olduğu İleri Sürülen Bir Manzume

Geçen aylarda "bir okuyucunuz" imzalı -imzasız- bir mektup aldık. Rıza Tevfik Bölükbaşı'nın sürgündeyken yazdığı ve ilk kez *Müsavât* dergisinde yayımlanan bir şiirin kupürünü gönderiyor ve II. Abdülhamid'in 18 Şubat 1918'deki ölümünün yıldönümü dolayısıyla yeni harflere çevirip Şubat sayımızda basmamızı öneriyordu. Bu isteği, bir kaç ay gecikmeyle yerine getiriyoruz. ☆

Lâyemut Bir Şiir

Abdülhamid'in Ruhaniyetinden İstimdad!

Nerdesin şevketlim Sultan Hamid Han?!
Feryadım varır mı bârgâhına?
Ölüm uykusundan bir lâhza uyan,
Şu nankör milletin bak günahına?

Tahrike yeltenen tac ve tahtını
Denedi bu millet kara bahtını
Sınadı sillerin nerm ü sahtını
Rahmet et sultanım süz-ı âhına

Tarihler ismini andığı zaman,
Sana hak verecek ey koca sultan!
Bizdik utanmadan iftira atan
Asrın en siyasî padişahına.

Padişah hem zâlim, hem deli dedik,
İhtilâl e kıyam etmeli dedik,
Şeytan ne dediyse biz beli dedik,
Çalıştık fitnenin intihabına!...

Divane sen değil, meğer bizmişiz
Bir çürük ipliğe hülya dizmişiz,
Sade deli değil, edepsizmişiz,
Tükürdük atalar kiblegâhına!

Sonra cinsi bozuk, ahlâkı fena!
Bir sürü türedi girdi meydana,
Nerden çıktı bunca veled-i zina!
Yuf olsun ecdadın ham ervahına!!

Bunlar halkı didik didik ettiler.
Katliâma kadar sürüp gittiler,
Saçak öpmeyenler secde ettiler.
Bir âsi zabitin pis külâhına!

Bugün varsa yoksa Mustafa Kemâl
Şöhretine herkes fuzulî dellâl!!
Âlem-i ma'nâdan bak da ibret al,
Uğursuz talî'in şu gümrâhına!

Haddi yok açlıkla derde girenin,
Sehpâ-yı kazaya boyun verenin!
La'netle anılan cebâbirenin,
Rahmet okundu bu en küstâhına!

Çok kişiye şimdi vatan mezardır!
Herkesin belâdan nasibi vardır!
Selâmetle, eren pek bahtiyardır,
Bu şeb-i yeldanın şen sıyâhına.

Millet davası fıska büründü!
Ridâ-yı diyanet yerde süründü!
Türkün ruhu zorla âsi göründü,
Hem peygamberine, hem Allah'ına!

Sen hafiyelerle dem sürdün ancak
Bunlar her tarafa kurdu salıncak
Eli, yüzü kanlı bir sürü alçak?
Kement attı dehrin mihr ü mâhına!

Bu itler -nedense-bana salmadı,
Pahalıydı başım kimse almadı!
Seyrandan başka iş de kalmadı,
Gurbet ellerinin bu seyyâhına!

Hoş oldu cilve mey-i cumhuriyetin!
Tadı kalmamıştı meşrutiyetin,
Deccala dil çalan böyle milletin,
Bundan başka çare yok ıslahına

Lâkin sen sultanım gavs-i ekbersin!
Ahiretten bile himmet eylesin.
Çok çekti şu millet murada ersin
Şefaât kil şâhım medet hâhına!

[s. 27 - 31'deki yazıya da bakınız!]

Lâyemut Bir Şiir

عبد الحميد بن عبد الرحمن

زرد سگ شوکتی سلطان حمید خان!
فریادم واریرم بارگاهت!
أولوم اوقوسندن برلظه اویان ،
شوقانگور ملنگ باق کناغه ا .
بحقیرہ بلتہ ان تاج و تختی
دنه دی بو ملت فرہ بخنتی
سنادی سلطنتک نرم و سختی
رحمت ایت سلطنتک سورتکناغه
تاریخ اتمکنی آگدینتی زمان ،
سکاحت و برہ جگ ای فوجہ سلطان !
بزدک اوتانگہ دن افترا آتان
عصرتک اگ سیاه ، پادشاهتہ .
پادشاه ہم ظالم ، ہم دیل دبدک ،
اختلالہ قیام ایتمل دبدک ،
شیطان اہ دیندہہ بزلی دبدک ،
چالیشدق قنغہ نک انتہاہہ . . .
دیوانہ سن ذکلی ، مکر بزمتن
بر جوروک ایلیک خلباد بزمتن ،
ساده دی ذکلی ، ادیس متن ،
توکوردک آتال قبیلہ کاغہ ا
سکرہ جنسی بوذوق ، اخلاق قنا
ر-وردہ تورمہ دی کیردی میدانہ ،
زردن جیقندی بوخجہ ولد زنا
یوف اولسون اجیندک جام اورا-حاجہ . . .
بونلر خاتی دبدک دبدک ایتدیلر .
قتل مانہ قدر سوروب کیندیلر ،
صاحق اویمہ یاز سچیدہ ایتدیلر
ارماسی ضابطک بیس کلاجه ا .
بوگون وارسه بو-قہ-مطلقی کمال
شہرنتہ هرکس مشرولی دلال ا .

